

זכוה על הפאשיזם

(חליפת סכתים)

אנו נתנים כאן את חליפת הסכתים המענינת בין ברנרד שוי ופרידריך אדלר. עולה ראשונה לסכתים אלה שמש המאמר שפרסם ברנרד שוי בדילי ניוס, לאחר תיורנו באיטליה. על מוסוליני. מאז זה עודר סערת מחאות סצור פליטי איטליה הפלישויים, הספורים בארצות אירופה. כמה מחאות נפרסמו באינטרנציוה הכין לאומית היוצאת עיי. סוכיות אינטרנציונל הפועלים הסוציאליסטיים, שוי ביקש מסוכיות האינטרנציוה לפרסם. סכתב לידרי נעלם, הסערכת תחילה סרבה ואח"כ נענתה לו בהוספה לסאמר הערה זו: אין אנו ססקפים כי הדרכים הללו ינוצלו עיי הפשיסטים מכל הארצות. אולם היות שברנרד שוי מתעקש ורוצה דוקא לכסות בשלטיהתהלה שלו את ששטר הפשע באיטליה, סבורים אנו שאין זה טן ההולם את כבודו של העם האיטלקי השואף לחרות, שנמנע אותו מזה באותם האמצעים שהוא כשבת אתם במשמרו של מוסיליני.

א

מכתבו של ברנרד שוי לידרי

...הביכו.

יות הימים שאני סוסך עליהם כאילו היותי באותי המעמד, ברם, אין סמטין עיר את מוסוליני כשחוזרים בפוטון מישרים של התסרות על העובדה הידועה והמפורסמת, כי שלטונו לא בא לירו אלא בסרדה בסלכות, מיסות אונוסוס, אשר כונן את הקיסרות הרומית והמליך אז עצמו לאחר מידה, איך היחיד החושד בי, כי הסחתי את דעתי סרצח סתיאובי ויתר המעשים הסבר עיתים של הטיור, הפאשיסטי, טעות נסה היא. ידעתי כל אלה, ואילו נהנה אזילו העתונות הליבראלית שתקפה נמרה— מה שאין כן — הרי נמצאתי כקשרים עם אותו הפליט האיטלקי, אשר שלחת לירי את אגרתו וידעתי מקודם כמעט את כל הכתוב באגרת זו ורב יתר מכפי הכתוב בה, הן סתוך ססקנות נסויני והן מדיעותי בקור

הוכו ועונו ונהרגו בירו בניבליעל וליסטים, הוטל חים על חופש הדבר והעתונות עד שהושגה הסדרה של הסורה המדינית בתוקף טיור יבורי. במקרה זה שלפנינו, באיטליה, התרחשה רק חדשה אחת: שסן הקיק; אולם רוב האנשים יעדיפו את לניפת שסן הקיק סלהיות ששוטים בעשרן ולשאת את כלי הענויים. ברור איפוא, כי עזרתנו למשטר שלטוני חדש אינה צריכה להיות נקבעת סרעתי על האמצעים שעמדו לו סתחילתו, אין כל טעם להלחם באנוסוס או לאמור עליו סלרסה רק משום שאנוסוים בדברנותו המבולכת השכיל להצביע על הפצעים שבבשר יוליוס קיסר, לא תכל לסכות על נאוליון רק משום שהבריה את אכא סיה, הנאסן כל כך לחוקה, אי אתה יכול לרוש את שעבודה החדש של המדינה האריות החפשית, רק גישום שנפרסמה שם פקודה העשויה להקניט את רוחו של לורר פליסבורי ושהעכירה סעל כנס את נושאי המשרה הרימוקרטיות שנקבעו סמעם הפרסנט הבריוו ומנתה בסקוסם טריוסביוריאטים אויטר קראטים, שכמותם לא העיו לסנות הארמון בדובלין אפילו בימים הרעים ביותר, — היתה זו סתיות לרחות את הססחר עם רוסיה משום שהסוכיטים, הביטו בעין טובה על רצה הצאר ושסו קץ לסעורות החסרות אצל הבנקדורפים, היה זה אכסורר אילו אסרתי, כי הקיכר עודנו השליט החוקי ננרסנויה, משום שהקסת הרפובליקה נלוו לה רצה ראטנו, ליבקנכט הצעיר ורווה לוכסמבורג.

באה כליות הכיעור הרגיל ככנן דא, השאלה היהירה הראייה לשימתילב היא, אם עשה את סלאכתו כתיכונה עד שהאוסה האיטלקית סצוייתת לו בדלית בדירה יותר טובה, הם סצוייתים לו מקצהם סדלית כריה יותר טובה וקצתם סתוך התלהבות, אויכו — אם תיצה לומר קרבנותיו — לא יכלו להניד שלא היו לפניהם אותם הסכוויים הסוכים כאשר היו לפניו, עכשו דם חוזרים וניזמים בו בהזכרם לו שהיה סוכן ומזמן לנהלם באיוו סרניסה שהיא ובלכר, להשכיח את סערת האנדרלוטוסר, אולם הם לא היו מוכשרים לנצל את ההור דמנות, הם לא ידעו לנהל ולא להיות סנוי הליכ, הם הצטרקו בעצבנות שבאה עליהם בעטיה של המלחמה ובקשו כלכס, שסוסרי ליני וואיל להסתין עד שישובו לאתנם ואו ישוב גם הכל לקרסותו ויחזור אליהם סתק השפתים של מנהיג סהפכנים, שאינם חוש שים לבוא סהפכה, ואם מוסוליני לא ישר בעיניו הסלסול הזה והוא סוכרה היה לעכור לפאשיזם צבאי, הסוכן ומזמן לסעשה ככל המקרים—האסרשאים אלה לנגותו?—כמה סמעשיו של מוסוליני וכמה ססוסותיו לעתיד לכוא יש בהם יתר ססשות בררך לסוציא ליום סאשר כל טפעליה העתירים לכוא של הלייבוררפטי האנגלית לכשתוכה לאחוז ברסן ססמשלה, סעשים אלה עתירים להעמיד כסערכת הניגודים לרכושנות אולם אין זה סתפקידי ולא סתפקידם של סוציא ל סטים אחרים, לערער את עסרתו נוכח פני אינור הזה, סה לנו אם נלנלג, עליו כסו שהארפסוקרטיית הבריוטית לנלנה על גורני ושיננטון לאחר שהוכיחה להכילו כנשיא

ארצות הברית החפשויו של אסרוקה? כל עוד יוכל לרניד: כאן אעמד וכאן אשארו! וכל עוד ירוע לעזתו העם האיטלקי: יהי הרוציה — מוכרחים אנו להכיר בסצב הקיים ולהעמיד אפילו פנים ססכורות, הנני חוזר על דבריו היתה בירינו האפשרות להתקף אותו בשל קרסו ואם נרתענו אחרן סיסן, כי ישרו ארחותיו לפנינו, ואם לא הצליח להחויק את אויכו ביתה סוכס לו לתת ליריריו תעורות ססע כיר גדיבה יותר, כי הפליטים האיטלקים השוכנים עתה כלגרון ופארים סספרים כהר חבתי לשון וללא סעצור, כי איטליה נחנקת תחת עולה של עריצות סכעיתה, כל העריצות אשר ראיתי שם היא סאותו הסין, שהעתונות הקפיטליסטיה סצוינת כסיסן סוכהק לסוציאליזם דוקא ואני איני תיסס איפא ססעעתי ההתסרות כדרכם של ליבראליים, אולם אין זה סענטיני, חשוב לירי כי כל סלאכת ההתסרה כלפי מוסוליני והדיקטטורה שלו ישן כה סססום שכל, כמו הנדוסים כלפי הדיקטטורה הסוכיטית כרוסיה, צר לי כי סכרי הסוציאליסטים באיטליה לא היו עם תנסי המלחמה מוכשרים כלל לקבל את ההנהלה והנני שיטם את אסעעי העריצות שנקסו בהם הפאשיסטים לשם תפיסת השלטון, אולם אני לא אכובו את סרצו ולא אעמיד את שכלי האנושי הבריא על קרן הצפי שלא להכיר בעובדות סוחלסות, ואילו עשיתי כואת לא היתה לי כל זכות להע כיר את טמשלת מוסוליני תחת שבט בקרתי כאשר העברתי ככל אשר האמנתי להפיק בנה סעסיתועלת, אני תקוה כי עסרתי סחוזרת לך, שלך ג, ברנרד שוי

מכתבו של פרידריך אדלר לשו

צורף, 4 לסארם 1927

אדן נכבר, סד גייתה, סוכיר סהחלקה כין לאומית של ספלנתי העכרה הבריוטית סצאי לי את העתקה סכתב על שאלת הפאשיזם אשר שלחת כיר לסברואר לירידך, הוא דוריצני, כי נעם לך אילו ניתן פרסום לסכתך זה כפי שיחן לטלרטה של סר סוראטי, — — הנני חושב את סשאלתך זו כאוסופית, אין כל אפשרות לסתן פרסום סכיה, סכתך לריילינגס, גרפס בתוספת שסות סרהיבים בכל העתונות שבאיטליה, בעוד שלא ניתן שם סקום אף לרסו קל של השובה לר כריך, סהיות כל העתונות האיטלקית כפותה לשרירות לבו של סמאר שיוס — — אולם סחוכתי לנוול את עתותך כדי להשיב על סכתך השני אשר קראתיו כהתסרות רבה, עסרתך, שלא לסרב ולהכיר בעוברות קיימות, היא יסדה לכורחא סססתכל בגבורה, אולם היא תסיהה לנבי סוציאליסטי לוחם, שלעולם לא יודה בכך, כי עלינו, להכיר בסצב הקייכי כל עוסת אשר העם האיטלקי ירוע: יהי הרוציה!

אנס, קייסת בפנינו העובדה של הלך רוח בעם סתלהב ונכנס סתוך יאוש או אחזת עינים לכין שורות שונאני, אולם חלילה לנו להכיר בסצב זה, לסראתיה, עובדה של סרירה הפאשיסטיה— אין לפנינו — אלא לחשוב על העובדה של סכרתת האוורופאטוריים לע ע תיד לבוא, חלילה לנו להשתעבר כרוחנו ועליו לעסוד הכן ולעקור בעצם ידכר את הפשטר הטיורריסטי

טטורת הפאשיסטיים — — אם מכירים את הדיקטטורה שברוסיה הסובייטית כמשטר-קבע. במסקניות זו נפלות לשוכה מדרכם של הרבה מבני-ארצך, אולם אנו מסקנה השוכה לפנינו. אנו חובעים את החזרת-הדיוקרטיות ברוסיה כמו באיטליה, ולפיכך הגנו זכאים מבחינה מסורתית להלחם בפאשיזם בכל מאמצי-כוחנו. תיתי לך לראות במלחמה נגד הדיקטטורה. שמטוס-שכלי, אולם אנחנו שזיינו מצווים על השלחמה הנו במולדתנו משש, שוב לא נעלים עין מעוברת-הדיקטטורה. כי אם נשתתף תמיד במלוא-ההרנשה במלחמה זו בכל הארצות. במלחמתנו זו לא נלך שולל אחרי, הכרת עובדות קיימות.

כל העדיפות אשר ראיתי שם היא מאתו הסין שהעתנות הקפיטליסטית מציינת כסימן מוביל לסוציאליזם, למותר הוא כל נתוח נוסף של מסקנת-סיום קשונה-עקבית זו, סהיות לבי סוך ובטוח, כי לסרות — — הפרוכבים יפ-הרוח שלך לא תעמוד בלכב שלם לימין מלופי-הסוציאליזם שבעתונות הקפיטליסטיות, ולא לימין מעשי-העול של הפאשיזם, אין איפוא אלא אפשרות שלישית: שלא ראית במשעותיך יותר מאשר פוריסט פשוט, במקרה זה סותר כל פולסוס רציני, בארצכם הייתי ודאי מצווה עתה לומר, מה רב ערכך בעיני, אולם בהיותי ילוד-ארצות בנות תרבות נחותת-דרגה אותר על קיום מצוה זו, ולא רק מהיותה תפלה ונטל-טעם אלא דוקא מתוך שערכך גדול בעיני, אם גם לא בבחינת-פולטיקאי.

שיד פרידריך אדלר
(עור יבוא)

העלי להוכיח על ראשית המלחמה העולמית? תרועת-הירד של ההטונים לא היתה מוטית בספק, לדעונך היינו איפוא חייבים להשלים עם, העובדה הקיימת, ואמנם רבים נקמו-עטרה נוחה שבו, אולם סבורני, כי כיום יצדקו בפנינו רק אלה אשר התנגדו בכל תקצם לעובדה זו.

ההשערה, כי העם צריך לקבל את האבסולוטיות מרלית ברירה יותר טובה — עולה רק כלבם של אלה שמעולם לא ראו את האבסולוטיות כהיותו אלא הסתכלו בו כבמשחק-הגינים היסטוריים את סכתך הראשון נסת, להסביר כפרי, חסרון הבא מתוך יתרנות, אולם סכתך השני רע הוא לאין שיעור, כי קשה היה עלי לגלגל עליו זכות כל שהיא, הנך נתפס ממש לעמדתם של בעלי-שררה בריטיים, התובעים לעצמם חופש ועצמאות כדבר המוכן מאליו, והמטילים על הניטיבסי השתעבדות לרבו הפאשיסטי מרלית ברירה יותר טובה.

אוביו (של מוסוליני) — אם תרצה לומר קרבנותיו — לא יוכלו להגיד שלא היו בפניהם אותם הסכויים הטור-בים אשר היו לפניו, תפיסה היסטורית זו היא אולי יפה להגדרת המשחק בכדור רגל, אולם היא ילדותית ומקניטה לגבי המלחמות והתעתועים הגדולים שלאחרי המלחמה.

מלאכת-ההתרמה כלפי מוסוליני והדיקטטורה שלו יש בה שמטוס-שכל כמו גרופים כלפי הדיקטטורה הסובייטית ברוסיה, ונאי-דברך אלה לא יוכלו להכחיש: אמנם דף תווית אריות; אולם שיטה ברורה בידיון הדתית באסירה, שלא יתכן להלחם בדיק-

זכות על הפאשיזם

(חליפת סכתים)

תשובת ברנרד שו

ספרוה, לאנו סניירה (איטליה)
2 לאוקטובר 1927

אדוני הנכבד,

ב-24 למאוס שני הוואלת כטבך לכתוב אלי סכת אשר לא יכולתי להשיב עליו בעתו. אלא מהיותי עתה מחדש באיטליה ועתותי בידי לא אשהה יותר את תשובתי.

סאטרי בדיילי ניוס נדפס סים בעתונות האיט קית, אם גם בקצוצים סטעם הבקורת, לאחר שראש העיריה בסילאנו איים בתחרותו המלאה, אין אני יורע מה אמת בשמועה זו כי לא ראיתי את העתונים האיטלקים אשר בהם הופיע סאטרי, אולם אין זה יסודי כל כך, סאטרי זה שימש בעיקרו תשובה לדיילי ניוס, אשר כתב בלוללים על סוסוליני, כאילו אפשר לפטר את המצב באיטליה בסמירת כודעה, כי הסרינה סוכלת מסרינותו של עריץ האוהב את עצמי, היה בו סשום קריאה לתכונה ואדיבות בסעשי בקורת של סרינאו זר, אשר סבלי כל עסדת-עזר חברתית, רשמית או אקריטאית כונן דיקטטורה בסדינה גדולה וסודרנית, לאחר שהעפיל לעלות לרוא עם קבוצות של חילצות שחורות, אשר כל נדוד בריססמעת הנשען על מסשלה סוסמכת היה יכול בכל עת להכותם עד הרסה, סעשירלרות עושם אלה האוסרים, כי הצלחה זו היוצאת סגדר הרניל באה רק פשם שרצח ציר סמחנה הסתנגדים וחבריו השקו שמן קיק, הערעור היחיד הוא כוהו, אם אפשר

היה בדרך פשטנית כזו להנהיג דיקטטורה באיטליה — למה לא נתכוננה כאותם האמצעים הפשוטים הדיקטטורה של הקוסמוניסטים? הרי גם ברשותם נמצאת כמות כזו של שטן-קיק כבד הפאד שיססם והם לא נרתעו אחור סהרנ רב והטלת סצצות.

בסכתבך רבית על החורת הררי סוקרטיה ברוסיה ובאיטליה, אך השקלת יפה את המצב הקודם ברוסיה ואיטליה? לרעתי רומה סצכה של איטליה לארר המלחמה למצב אשר צרפת היתה נזהה בו תחת הדיקטטורום כשוב נפוליון סטל-חמת סצרים, הדיקטטורום, לכאורה סהפכני וסופולארי, ולסעשה רונסתי, בלתי סוכשה, משוחד, לא השכיל כדרך-שלטון עד שא נפוליון והוציא בהקת יד את הדיקטטורים חוצה, העמיד נראש הטינסטרי נים את האנ-שים המוכשרים ביותר שהיו נמצא, תיקן וחירש את החוקה, יצב את שער הכספים, החזיר את הסשטעת לחיי הצבור, כפה על העתונות את חובת העזרה, ציוה לאסור את הדוכס הבורבני על ארסת נכך ולרונג, יתרונו של האורח הצרפתי הפשט היה גדול כל כך שהיה סרשה לו לנפוליון להרוג חמשים נסיכים בורבנוים ולהחרים מאה עתונים אנטי-נפוליוניים, בעלי הדוק-טרינות סיסודי של סייה ומסשלות חוק, אשר שנאו את סהסכה וסחדו ססני גאווה הצבאי של נפוליון, התחילו סיללים כלי העונות ומתייסים כלפי העריץ, טרכא החפש של העם, הרוצח, וחזרו וטענו, כי

צרפת נאנקת תחת עולה של העיציזות, אם גם לאמתו של דבר התחיל רק או אחרי סתיחות ארוכה סעס חושש סאורה.

האוסרים הליבראליס האיטלקים לחזור על השניאה הו? אחרי סהלחמה היתה סמשלת איטליה כיב תשושה, עד שסינדיקליסטים תסיסם ככשו את בתי-החרושת וחם דים קנאים של סכנסיה הקתור לית, הקרויה אינטרנציונל שלושי, הסיפו להפיכת המשטר ולסעע סלחמה לכל ארבע ריחות השטס ודיטו בנפשמ, כי כל אלה יש בהם משום סוציאליזם וקוסמוניזם, סוסוליני עשה כשכיל איטליה את אשר עשה נפוליון אעפ"י שלא נהן בפרסטיגיה של נפוליון ועליו רק לשים תחת הדוכס הבור-בוני את סצואטי, העלינו לרכוש איסון לספצלו, להבין את סהכרח שבו ולהכיר באולת ידם ואסם כשרונם של מה שקור-רין סוציאליסטים, סינדיקליסטים, קוסמוניס-טים, אנרכיסטים וכיו להנשים את סהפעל הזה ולהכינו, או ניסוף לצעוק חמס על הרוצח הרש בעקבו את החושש ואת איטליה של סתיאטי?

אמרת, כי אנחנו לא נשלים עם סמצב הקים ולא נשתעבר לו ברוח, אולם, לדיוקו של דבר, מהו הדבר ש,אנחנו לא נכל להשלים עמו ולהכירו? האם זו העובדה, שהלירה הדספוטית עולה כדי שלשה פנס בעוד שהפרנק הדיסוקרטי סניע רק כדי שני פנס לסי שער הכספים האנגלי שאיטליה מושל בה אדם פזוך העכ, בעוד אשר צרפת של השווקן החושש והאחווה רודה בה ארן, סואנקרה? סמוסוליני, לסרות העונותיו

הררסניות א איים עזר לסכור את מי הנילים ולסנוע סים סיושכי סצרים ולא שבר את אינותיו של קובסקי, כאשר עשתה סמסלה האנגלית אשר בעלה הליבראלי חוסה יודינו סאלכמיט? ש,הקרי רודה די לא סירתה פתוחים שערו כפני ידיעות שאינן נוחות לכודננות שלא כדרכם של עתוני לונדון? אכן, אם תמשיל את איטליה לאוסטריה של-סאצני סמצא בה סלף ודיצות, וזו הרין לנכי אמריקה, צרפת, אנליה, רוסיה, באיר לנד סהשוח-רת, סולרתי, נכבש החושש ע"י סכרת-כיסול על סססאות הליבראליות, קביעת ועיות אכסוקרטינות בסקס השיטונות הררי סיקרטיים ססאונים חקיקת-נורות קשות שלא העיו לחשוב עליהן כאנגליה, ידעתי ססיונה אחת כאנגליה, סססאנת להכיר בעובדות האלה, אולם העובדות ענם דות וקיימות והעם האירי לא יבחר באשה זו אל ספרלאטנט האירי.

האננם תדרוש ססני, כי מדי דברי על שלטונו של סוסוליני אוחו בדרכה של אותה סמסיונה סכרת על סרדינה האירית חחפשית? התאסין או תצפה שאאסין, כי בכוא חולצות ארוסות או צילינדרים ופראקים בסקים סחלצוה סשחירות — תהפוך אטליה להיות נן ערן תחתון? אמרת, שהנני הולך ונתפס לעצרתם של סעסדות השליטים כאנגליה — משום שהבסתי ישר כפני העובדות כמלוא-סחברה, כי האיריאליזם הדיסוקרטי של סאה היט שבק חיים לכל חי, אך האם לא תשמה לראות סוציאליסטי, סגדר בנסחם של שליטים אחראיים ולא בשפטי-עבדים רוסנת? מה לנו סוצי-אליסטים שאינם יודעים לסשול

ואינם סבינים את סוד סמסשלי? האם חשבת כי אלך ואשמיצ הרצאות כפני סוסוליני, כקייטסקי כפני לנין, סרכס כפני טייר, וקסוד הונו כפני נפוליון השלישי וסיום התשיעי, ככל אותם, סוציאליסטים אשר סעודם לא היו סמונים אפילו על פרסה אחת ולא ספיקו עבודה לפועל אחד — (סכל שכן שלא חתמו סעודם על ססקרדין של סיתה) — והם נישאים הרצאות כפני סטשלות-אירוסיה, ביחוד כפני סמסשלות סוציאליסטיות? בודאי אינך סוכר, כי סעשי הרשעות והנקם, ררצה והאלמות הנשפלים לסלחמת עולם אשר בין סמסשלה והאנרכיה — הם פחות סאונים עלי מאשר עליך, אילו היו סעששים האלה בני ליותו של ספאשיוס נרידא, כי אז צדקנו בהתרסתי-אינקצה, אך לאמתו של דבר אין רצח-סתיאטי משמש טענה נגד ספאשיוס כשם שרצח תיסאטי-בססס אינו משמש טענה נגד ספואורליוס, באינר היתה סרדינה חחפשית הצעירה אנוכה נשל כך להעלות על הנר-רום הרבה סתיקו סחמידים, ספטריוטיים שלה והמיניסטר אשר נור סיתה בות דין זו נהרג מדי חברי-הנרגוים, סוסוליני יוכרח אולי להעלות על הנרגום אחרים סבן ספאשיוסטים סקשיוחי-הלב בשל קנאתם היתרה, עד שישכין סדר סוחלט באיטליה, אולם לא נשיג סאוסה, אם נעזר פנים כאילו אנחנו או אחרים יכולים להטיל עליו אשמה, אשר לא יוכל גם הוא לכסלה כטיט-רה לעוסתנו, אף אהתי-כחמס סמאפוליים על שלטונו אינם פאשיסטים ואינם איטלקיים דוקא, כי לירתם והורתם באפולולית שבטבע האדם.

ככבוד נסוד ברנרד שו

תשובתו של פרידריך אדלר
ציריך, 7 לאוקטובר 1927.
ארן נכבד,
משנתקבל אצלי סכתך סיום 2 ח, ז, אבדה ספני כל תקוה, כי ננין איש לרעהו בעסדתנו כלפי סאשיוס, אין איבא כל טעם לחזור על סקספתי הכללית, שנתכארו בסכהבי סיום 4 לסארכ, אסתפק בזה כאילו סשאלותיך ואתן את תשובתי.

א, שאלת: אם אפשר בדרך פשטי-נית כזו להנהיג דיקטטורה באיטליה — למה לא נתכוננה כאותם האמצעים הששטי-טים הדיקטטורה של הקוסמוניס-טים? הרי גם ברשותם נמצאת כמות כזו של שטן-קיק כבידי ספאשיוסטים והם לא נרתעו אחור סהרנ רב והטלת-סצצות, ראשית כל סבורני, כי סול סיוחד שיחק לה לתנועת דפועלים ביון-הלאומית, שתקוסמוניסטיס לא ניסו ברציה נות לכונן את סמסלת-האלכות שלהם באיט-ליה, כי סלבר סמענות היסודיות שבנגד דיקטטורה של סיעוט, היה הנסיון הזה נכשל כעבור זמן קצר סאר, הקונטרדיקטור-כציה כאורוסה היתה שסחה לקיאת סכשולון כאל שלל רב והיתה סמתייעה נו, לשם צירוק הרין של הריאקציה, כאשר גם אתה כאת ספעם לנצל את סכבישים ללא סכור של בתי-החרושת באיטליה לשם צירוקו של סוסוליני, כן, הנני חרור סכרה מלאה, כי נסיונם של הקוסמוניסטים ללכת בדרכו של סוסוליני היה נכשל ללא רחם כעבור זמן קצר, אילו היו גם סחוללים כפנים סרדינה סעשי-סירור כסרתם של

הפאשיסטים. ההבדל אינו מוסכע בכשרון המעשה של מוסוליני. בהשלשת-הסדרים, כי אם בנקודה אחרת לנמרה. אילו היו הקור-סוניסטים עושים כעשי-נבלה כמפוליני וכנופיותיו, אילו נשאו על שכמם שם נית שבשמינית מאשמתו, כי או לא היו סר ציסברלין ושאר ידיריו הכביר-רים של מוסוליני היו שבים על כס-המלוכה יודעים כל גבול בהתמרסרותם המוסרית על חלול-השם של תרכות-הארם וליני טצב: הניאונראמי המיוחד של איטליה הם היו בלי קשרים חוסמים את גבולותיה ובורתים את המחסיה או היו נעורים באצער-המלחה חרקה יותר ובלבד לשום קץ לאותו הנמיון. את אשר לא השכילו לעשות ברוסיה היו עושים בנקל באיטליה. מר מוסוליני אינו סחתך על שמן-קיק נירדא ומעשי-נבלה דומם, כי ידירותה המחפירה של אירופה הסתורבתת: משמשת לו סנן וסתרה.

ב) השקלת ישה את הטצב הקודם ברוסיה ובאיטליה?

ראשית כל אין להכליע את שתי המדינות האלה בעלות עבר שונה ותנאים שונים כנשיטה אחת. הטצב הקודם ברוסיה שלפני סארם 1917 ששמעותו צאריזם, וירעת יפה, כי כולנו סואסים ג' ומסאנים לראית בשיבתו, אולם בין סארם ואוקטובר 1917 היו אילו התחלות של התפתחות דימוקראטית, אך לצערי העסיק הן נתקצצו בלא עתן, ואם גם יקשה מסני ל עריך נכונה מה היתה דרך ההתפתחות

של הדימוקרט ה ברוסיה בתום-המלחמה, הרי אין להטיל צל של ספק, כי אפשר היה שאיטליה תוסיף להתקיים כמדינה אשר יושביה רשאים להביע וללחום על דעתם בכתב וכעל פה, מבלי שזייהם יהיו תלואים פננד, אסנם, איטליה סבלה סוועות-המלחמה, אלא גם יתר המדינות סבלו כמותה—למשל גרמניה או אוסטריה— והן עברו את ימי הפורצנות מבלי להחריב חרבן-עד את מוסד-הקיום האנושי האינטלקטואלי והמוסרי.

ג) עלינו לרחש אסן למפעלו (של מוסוליני), להבין את ההרח שבו ולהכיר באולת ידם ואס: כשרונם של מה שקורין מוציאליסטים, סיני-קליסטים, קוסיניסטים, אנרכיסטים וכו' להנשים את המפעל דזה ולהבינו, או נוסף לצעוק חסם על הרצח הרש בעקבו את החופש ואת איטליה של סתיאופי.

וראי נעשו כתום המלחמה שניאות תכסיסיות גסות בירי צבור-הפועלים באיטליה, רחוקים איתנו מהתכחש לכך ואקוה, כי בקרו: יופיע סצרו של יודי סודיליאני, אשר סתוכו תכיר גם אתה ככה-רות-יתר משאוכל לרסו בסכתכי זה, עד כמה קבוצת של סוראסי ומתיאופי עשרו על סקום-התורפה ונלחמו בו בכל אונם. המלחמה הזו שסכפנים גרה אחריה פילוג כפול של הספלנה, לפרות רצון-האחרות שהיה ספעם בלבי-הקבוצה הזו של הסוצי-אליסטים דוקא, אסנם, שניאות גסות נעשו בתנועת הפועלים באיטליה והרואקציה לא התמה: להסיק מה את מרכיב-התנועת, אולם האם זאת אומרת, כי מחובתנו לקבל

עלנו כעטה נצוית בחנת עונשין סורי שטים ולשאת דומם את החמסנות ש נבנתה שניאותיהם של הפועלים, אשר-הן הקלו עליהם את תפיסת-השלטון? גדול פי טאה טשניאות-הפועלים הם משעי המעטרות הכורגנים, אשר השלימו ומיעו לפאשיום, ציון-השניאות מלשעבר הוא חשוב להכרת-המעב הדיסטורי, אולם אין השניאות האלה יכולות לשמש נקודת-הכרעה יחידות למטרות שנקבעו לעתיד לבוא, ולו היתה אפילו אמת מאומנת כפיך—אני חולק על כך בתוקף— כי בשל שניאותיהם נענשו הפועלים בצדק באכדן-הדימוק-רטיה—אין לפנינו דרך אחרת לעלותו ולהצער-התפתחותו של מעמד-הפועלים מאשר החזרת-הדימוקרטיה באי-סליה.

ד) מה לנו הסוציאליסטים שאינם יודעים למשול ואינם טכנים את כורי-המסש? — — — כל אונם הסוציאליסטים, אשר מעורם לא היו מסונים אפילו על פרוטה אחת ולא דסזיקו עבודה אפילו לפועל אחד—(מכל שכן) שלא חתמו מעודם על פסק-דין של סיתה) — —

אאמינה, כי הנענו בזה למקום שספקה רצינותך ורנך נתנם להפרזה מעודנת, שהיא כדרכי-אומנותך, מנסינותי הנני למר כי הסוציאליסטים מוכשרים לנהל את עסקי-המדינה בהבנה והצלחה לא פחותה מאשר כל אציל או אודה, בהיות, כסיבן, התנאים המוקדמים לשלטון-מש, כלומר עורת-הרוכ שבצב, נאין התנאי המוקדם הזה נכשלים המושלים או אנוסים

לאיזו כדרכי-אלמות, ודרכים אלה נהונות לא רק בארצות-האשיות כי אם גם ברוסיה, אם יורשה לו לומר מלה על ארצי, אביא לפניך את הרונסא של פרויננד האנוש אשר היה אירנ פשוט וסוציאליסט מוסתי ואחרי המהפכה כאוסטריה נתמנה סיניסטר לפקוח כוציאלי, לאמי שסוצאליסטי יודע — לא רק לדעתם של חבריו כי אם גם של סתגנדיו — למשול בהצלחה כאשר לא ירענו מיניכטיים בני-המעטרות שקנו לעצמם את השלטון כוכות העוברת כידושה, ואם תרצה לדעת כיצד סנהליס סוציאליסטים עסקי-כסף צבוריים ומעסיקים סקידים צבוריים לרבבות, תואיל נא למר פעם להנהלת-העיריה בוונא.

כאשר שיסו את איטליה לתוך מערכות-המלחמה הרי מוסוליני הנצוץ כפיך לקח חלק בראש-התעולה המושעת מוז, אין אני יודע אם גם בשל כך יזכה לסחמאותיך, כאשר הבין נכוחה בשנת 1914 להכיר בעוברת הקייסת והרוח באפו העדין את כוא הקניונקטורה הסוצלחת, אולם לבנו לאותם הסוציאליסטים, אשר בראותם את ראשית-תמורתו של מוסוליני אחוו בציצית ראשו וגרשוהו בהרפות ססערבת ה.אואנסי, לבנו לאותם הסוציאליסטים אשר בקרוב ביטינו ידיחותו סכסיה-מלוכה וינישהו מאותה האיטליה אשר סטבע-בריתה נועדה להיות קי-עדן ועתה מושלים בה בני-התופת.

ככבוד נמור
פרידריך אדלר